

af trusler fra Vesten, er de inde på et afgørende skråplan, som aldrig i længden kan føre til en varig sikring af deres forhold?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal sige tak til hr. Albrechtsen for, at han på ny gav et bevis på, at han lever i en grum fortid. Han taler om det lille land, der grænser op til det store. Nok er hr. Albrechtsen en ung mand, men han har dog formodentlig hørt om f.eks. nazitiden. Da var Danmark grænsende op til en diktaturstat med de ondeste hensigter, og da var der også mange herhjemme, der følte, at man skulle sørge for gode relationer og venlig optræden og give afkald på al værdighed, al stolthed og al humanisme for at tækkes den store og stærke nabo.

Det er det, som hr. Albrechtsen talte for, at vi skulle blive ved med. Resten af verden, vil jeg sige til hr. Albrechtsen, er blevet klogere.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu synes jeg ærlig talt, at det begynder at blive en anelse groft. Jeg har ikke talt om, at den lille skal tilpasse sig den store, sådan som visse grupper her i Danmark gjorde det i forhold til nazisterne. Her tror jeg, hr. Melchior og jeg er fuldstændig et hundrede procent enige. Jeg har bare sagt, og det var jo også det, som stod klart den 9. april 1940, at det lille land altså ikke kan redde sin sikkerhed med konventionelle militære midler, og derfor tror jeg også, hr. Melchior og jeg kunne være enige.

Men hr. Melchior får det nærmest udlagt sådan, at jeg skulle mene, at man skulle tilpasse sig nazismen eller sådan noget forfærdeligt i den retning. Det håber jeg ikke, hr. Melchior mente, og jeg mener naturligvis heller ikke, at de baltiske stater skal snakke Rusland efter munden eller f.eks. undlade at kritisere forhold i Rusland, som er kritisable. Men jeg mener, at en fredelig ordning for de baltiske stater må indebære en ordentlig behandling af de russiske mindretal, ellers går det før eller siden galt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er da rigtigt, at de små stater ikke kunne dengang, Finland kunne ikke i Vinterkrigen, som Rusland startede, og Danmark kunne ikke i april 1940, fordi der ikke var et NATO. Østrig,

Tjekkoslovakiet kunne heller ikke, fordi der ikke var et NATO.

NATO's eksistens bremser disse ting. Netop ved at inddrage de små lande i en fælles, overordnet, solidarisk strategi vil de i fremtiden kunne det, og det vil hindre, at den slags overfald overhovedet finder sted. Det er da på tide, at den basale tankegang bag NATO-organisationen går op også for hr. Albrechtsen og hans parti.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Så er vi tilbage i ordførerrækken.

Hr. Poul Nødgaard.

Poul Nødgaard (DF):

Debatten er jo for eller imod NATO – to partier imod og resten for – og jeg vil på Dansk Folkepartis vegne sige, at vi selvfølgelig er helhjertede tilhængere af NATO, fordi dette organ giver vort land sikkerhed i en krisesituation.

Forsvarsalliancen giver helt naturligt også Danmark forpligtelser, og dem skal vi naturligvis i enhver henseende leve op til, og det er jeg helt sikker på at Danmark også vil gøre.

Nu ønsker man så forsvarsalliancen udvidet med Polen og Tjekkiet samt Ungarn, og vi foretager i dag førstebehandlingen af Danmarks ratifikation af den omtalte traktat.

I Dansk Folkeparti finder vi, at den ønskede udvidelse af NATO er en helt naturlig ting. Her tæller det stærkt – og det synes jeg også man skal have frem i debatten – at de tre lande, vi taler om, har et brændende ønske om at blive medlemmer af NATO.

Debatten har også kørt meget på, hvilke lande der yderligere skal med, og det er da også meget interessant at diskutere, og jeg synes, det er helt i orden, men jeg tror simpelt hen, det kommer til at køre lige så stille derudad, så der i løbet af 1, 2 eller måske 3 år vil komme et antal lande yderligere, og de vil nok komme i to-tre raketter – for nu at blive i forsvarssproget.

Nu mangler vi kun én ting, og det er, at de enkelte lande, der er medlemmer af NATO, ser at få ratificeret denne traktat og få givet USA meddelelse om det.

Og så synes jeg, at vi skal glæde os til den dag, da USA kan meddele alle NATO-landene, at denne sag er bragt på plads og de tre lande kommet ind i det gode NATO-fællesskab. Lad os dog sammen glæde os til dét. Det gør vi i hvert fald i Dansk Folkeparti.